

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 22Csp/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118396183
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:6118396183.7

Uznesenie

Okresný súd Piešťany v právnom spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47967692, zastúpeného právnym zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50361368, proti žalovanej: F. Š., rod. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M., bydliskom L.. A. XX/XX, Q., štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 4.034,52 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, doručenom Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 4.12.2018 sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 5.588,52 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 11.9.2018 do zaplatenia, s 19 % ročným zmluvným úrokom zo sumy 5.588,52 eura od 11.9.2018 do zaplatenia titulom neuhradeného úveru zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobcu, Poštovou bankou, a.s., a žalovanou. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Veci bola pridelená spisová značka 36Up/66/2018.

2. Žalobný návrh odvodzoval žalobca od záväzkového právneho vzťahu svojej právnej predchodkyne, Poštovej banky, a.s., a žalovanej založeného zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3.12.2009, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver, ktorý nesplácala riadne a včas. Svoje právne nástupníctvo odvodzoval žalobca od zmlúv o postúpení pohľadávok, na základe ktorých bola postúpená aj predmetná pohľadávka banky proti žalovanej, a to zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2/2014 zo dňa 18.12.2014 medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníkom, ďalej zmluvou o postúpení pohľadávok č. 3/2014 zo dňa 9.12.2014 medzi BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupcom a PRO CIVITAS s.r.o. ako postupníkom. Žalobu podal ako aktuálny veriteľ predmetnej pohľadávky z dôvodu, že je univerzálnym právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti PRO CIVITAS s. r. o. Žalobca ďalej uviedol, že o predmetnej pohľadávke proti žalovanej rozhodol rozhodcovský súd rozsudkom sp. zn. IA-C/0214/0633 zo dňa 28.3.2014, ktorým rozhodcovský súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.5.2014 a vykonateľnosť dňa 20.5.2014. Dňa 23.3.2015 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie vymožením pohľadávky na podklade exekučného titulu, ktorým bol predmetný rozsudok rozhodcovského súdu, avšak žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá. Žalobu žalobca právne dôvodil tým, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku ako aj pri zamietnutí, resp. zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynútiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazeráť analogicky a veriteľovi nemožno odpierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v

zákon dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení, ktorého iniciovanie je závislé výlučne od vôle dlžníka. Zároveň žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia okresných súdov v obdobných veciach, a tiež na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 11/2016 z 7.2.2018 o tom, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Z uvedeného potom vyplýva, že súd v tomto konaní nie je oprávnený ustanovenie § 5b citovaného zákona aplikovať.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vyzval žalobcu postupom podľa § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, na oznámenie, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorá nie je v rozpore s právnymi predpismi, pričom upovedomil žalobcu o právnych následkoch takéhoto súhlasu, a to že zo zákona platí, že návrh bol vo zvyšnej časti vzatý späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. Následne žalobca, ešte pred vydaním platobného rozkazu, podaním zo dňa 25.1.2019 oznámil súdu, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka.

4. Okresný súd Banská Bystrica po výslovnom súhlase žalobcu s postupom podľa § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. rozhodol vo veci platobným rozkazom sp. zn. 36Up/66/2018 zo dňa 29.1.2019, ktorým uložil žalovanej povinnosť, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatila žalobcovi istinu 4.034,52 eura spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 4.034,52 eura od 11.9.2018 do zaplatenia alebo aby v tej istej lehote podala odpor.

5. Z dôvodov uvedených v 3. a v 4. odseku tohto odôvodnenia bola v tomto spore uplatnená zákonná fikcia podľa § 2 zákona č. 307/2016 Z. z., podľa ktorej návrh na vydanie platobného rozkazu bol vzatý sčasti späť, a konanie sa v tejto časti zastavilo, v danom prípade v časti prevyšujúcej istinu 4.034,52 eura spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 4.034,52 eura od 11.9.2018 do zaplatenia. O zastavení konania v tejto časti nebolo preto potrebné rozhodovať samostatným uznesením.

6. Predmetný platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk, o čom Okresný súd Banská Bystrica upovedomil žalobcu, a vyzval ho, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“ v príslušnom tvare), čo žalobca využil, čím bol platobný rozkaz zrušený priamo zo zákona (§ 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z.).

7. Na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku Okresný súd Banská Bystrica podľa § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. dňa 20.2.2019 postúpil vec Okresnému súdu Piešťany, a upovedomil o tom žalobcu.

8. Súdny spis spolu s postúpením veci bol Okresnému súdu Piešťany doručený dňa 22.2.2019, kde bola veci zároveň pridelená nová spisová značka: 22Csp/4/2019.

9. Súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že na Okresnom súde Piešťany bolo pod sp. zn. 13Er/291/2015 vedené exekučné konanie vo veci oprávneného BENCONT COLLECTION, a. s. proti žalovanej ako povinnej o vymoženie sumy 5.588,52 eura s príslušenstvom, pričom návrh na vykonanie exekúcie bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 31.3.2015 pôvodným oprávneným, spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. Uznesením č. k. 13Er/291/2015-19 zo dňa 11.10.2018 rozhodol exekučný súd o pokračovaní v konaní s novým oprávneným, so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a. s. ako s právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. Uznesením sp. zn. 13Er/291/2015 zo dňa 18.8.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2020, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením č. k. 13Er/291/2015-43 zo dňa 29.10.2020 súd exekučné konanie zastavil. Predmetné exekučné konanie začalo doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. IA-C/0214/0633 zo dňa 28.3.2014. Rozhodcovským rozsudkom bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť oprávnenej, ktorou bola spoločnosť Poštová banka, a.s., sumu 5.588,52 eura spolu s úrokom vo výške 19 % ročne zo sumy 5.588,52 eura od 2.12.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.588,52 eura od 2.12.2013 do zaplatenia, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú ku dňu 1.12.2013 vo výške 3.169,16 eura, náhradu trov rozhodcovského konania vo výške 437,88 eura. Rozhodcovský súd tak rozhodol vychádzajúc zo záväzkového právneho vzťahu

založeného zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3.12.2009, na základe ktorej Poštová banka, a.s. poskytla žalovanej úver v celkovej výške 6.300,- eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach so splatnosťou uvedenou v zmluve o úvere. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru, v dôsledku čoho Poštová banka, a.s. pristúpila k zosplateniu úveru.

10. Lustráciou v elektronickom súdom registri sa nepodarilo súdu zistiť, že by súd viedol konanie o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku, čo strany sporu ani netvrdili. Súd uzavrel, že o tej istej veci bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom, ktorý nebol doposiaľ zrušený.

11. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

12. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

13. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

14. Prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*), nazývaná aj ako prekážka veci právoplatne rozhodnutej, patrí k tzv. negatívnym procesným podmienkam, pričom zistenie jej existencie v každom štádiu konania musí viesť bez ďalšieho k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, pritom sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých strán sporu. Nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol žalobcom v skoršom konaní, je v novom konaní žalobcom alebo je žalovaným, resp. naopak). Ten istý predmet konania je daný aj vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený, a vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku).

15. Negatívna stránka materiálnej právoplatnosti sa prejavuje ako nezmeniteľnosť rozhodnutia a spôsobuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci (*impedimentum rei iudicatae*), čo znamená, že o tej istej, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať znova. Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady *ne bis in idem* (nie dvakrát o tej istej veci). Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú prekážku konania, na ktorú je súd povinný prihliadať *ex officio* (z úradnej povinnosti).

16. Z vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení je nepochybné, že o totožnom predmete sporu s totožnými subjektami sporu a s totožnými skutkovými okolnosťami, od ktorých subjekty sporu odvodzovali svoje právo, teda o tej istej veci, už bolo právoplatne rozhodnuté iným rozhodnutím vydaným rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní, ktoré je právoplatné, a nebolo do dnešného dňa zrušené. O prekážku veci právoplatne rozhodnutej ide napriek tomu, že žalobca nebol subjektom rozhodcovského konania, je však právnym nástupcom spoločnosti Poštová banka, a.s., ktorá bola žalobcom v rozhodcovskom konaní. Konajúci súd poukazuje na to, že typickým prípadom univerzálnej sukcesie bez straty procesnej subjektivity sú prípady tzv. translačných zmlúv alebo zmlúv s translačnými účinkami, teda zmlúv, ktoré svojou perfektnosťou a platnosťou spôsobujú prevod a prechod všetkých práv a povinností z prechádzajúceho subjektu na nadobúdateľa, teda typickú univerzálnu sukcesiu, ktorou je aj zmluva o postúpení pohľadávok (týkajúca sa predmetnej pohľadávky). Postupca stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pohľadávku po jej postúpení nie je oprávnený vymáhať a nie je oprávnený ani prijať plnenie od dlžníka. Keďže postúpením pohľadávky (§ 524 a nasl. Občianskeho zákonníka) postupca prestal byť veriteľom, je povinný postupníkovi vydať alebo na neho previesť všetky prostriedky právnej ochrany a zabezpečovacie prostriedky, ktoré sa viažu k pohľadávke. Postupca stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Dokonca aj samotný žalobca v žalobe tvrdí, že vo veci bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom, ktorý bol exekučným titulom v exekučnom konaní, v ktorom súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie.

17. Konajúci súd má za to, v tomto sporovom súdom konaní zákonodarca nezveruje súdu oprávnenie skúmať nulitosť rozhodcovského rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky (zmluvy) ani ako otázku

predbežnú. Ak by aj nebola podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, v samostatnom sporovom súdnom konaní zákonodarca zveruje (len) exekučnému súdu oprávnenie skúmať (napokon každé) rozhodnutie predložené ako exekučný titul z pohľadu jeho formálnej a materiálnej vykonateľnosti. Bez ohľadu na to, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a následne exekučné konanie zastavil, resp. vyslovil neexistenciu materiálnej, resp. formálnej (alebo súbežne) vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, bez ohľadu na dôvody, stále bude rozhodcovské konanie právoplatne skončené, bude nedotknuté pre absenciu podania žaloby (resp. jej vyhovenia) o zrušenie rozhodcovského rozsudku a v neskoršom období nebude môcť byť dotknuté vôbec; vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, resp. či nejde o paakt, ani ako prejudiciálna otázka nebude môcť byť riešená v inom súdnom konaní. Exekučné konanie je úplne iné konanie, ktoré sa spravuje inými skutkovými a právnymi dôvodmi, pravidlami a zásadami, ktoré nemôžu byť použité v inom než v exekučnom konaní. Zásady, na ktorých je exekučné konanie založené, nemožno si osvojiť v civilnom sporovom súdnom konaní. Je všeobecne známou skutočnosťou, že výlučne sám dodávateľ vytvoril, a spotrebiteľovi (slabšej strane) následne predkladal právny úkon spolu s rozhodcovskou doložkou (zmluvou), ku ktorým, k ich obsahu, spotrebiteľ nemal reálnu možnosť vznášať svoje námietky, návrhy, pripomienky; mohol len predložené úkony prijať ako celok alebo odmietnuť. Vzhľadom na uvedené v tomto odseku, je bez právneho významu námietka žalobcu, že okresný súd uznesením sp. zn. 13Er/291/2015 rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie, keď rozhodcovský rozsudok na účely exekúcie nepovažuje za spôsobilý exekučný titul. V danej veci však okresný súd identický rozhodcovský rozsudok považuje za legitímny na účely naplnenia procesnej prekážky rei iudicatae.

18. Nakoľko existencia právoplatného rozhodnutia v tej istej veci predstavuje neodstrániteľnú prekážku rozsúdenej veci (res iudicata), ktorá patrí medzi neodstrániteľné nedostatky podmienok konania, súdu neostávalo nič iné, iba postupovať podľa § 230 CSP a § 161 ods. 1 CSP, a konanie zastaviť podľa § 161 ods. 2 CSP (I. výrok), keďže predmetný rozhodcovský rozsudok nebol doposiaľ zrušený, a dokonca nebola ani podaná žaloba na všeobecnom súde o zrušenie rozhodcovského rozsudku napriek tomu, že s takouto žalobou zákon o rozhodcovskom konaní výslovne počítá. Žalobca na podporu svojich tvrdení a dôvodnosti žalobného nároku poukázal na niektoré rozsudky okresných súdov SR, čo však nemalo žiadny vplyv pre zistenie, že rozhodnutiu vo veci bráni prekážka rozsúdenej veci, keďže súd nie je viazaný inými rozhodnutiami všeobecných súdov vydanými v iných, hoci aj v obdobných, sporoch.

19. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť za zavinenie zastavenia konania na oboch procesných stranách. V danom prípade súd zastavil konanie pre neodstrániteľný nedostatok procesných podmienok, pričom zastavenie tohto konania procesne zavinil žalobca tým, že podal žalobu v tej istej veci potom, čo už v tej istej veci bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom, čo uviedol aj samotný žalobca priamo v žalobe. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP by mal súd priznať nárok na náhradu trov konania protistrane, teda žalovanej, v plnom rozsahu. Keďže však žalovanej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, za použitia základných princípov podľa čl. 4 ods. 2 CSP (analógia) a čl. 17 CSP (hospodárnosť konania), v spojení s § 262 ods. 2 CSP, súd žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (II. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).